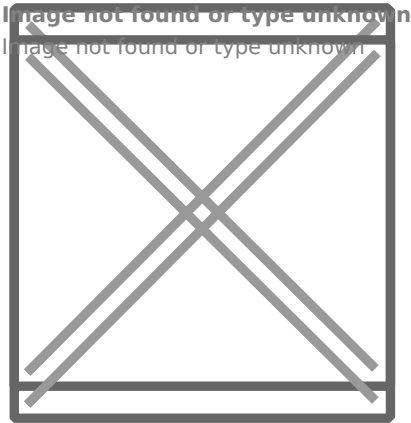

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

დარახველიძე გიორგი ვიქტორის ძე

გ. დარახველიძე
გ. დარახველიძე ცეკვა
„ქართული“ (ნ.
გუნიასთან ერთად).

დარახველიძე გიორგი (ბუხუტი)
ვიქტორის ძე (15. VII. 1914,
სოფ. ლეხიდრისთავი, ახლანდ.
წყალტუბოს მუნიციპალიტეტი, –
25. XI. 1982, თბილისი),
მოცეკვავე, ქორეოგრაფი და
პედაგოგი. საქართვე. სახ.
არტისტი (1962). დ.
ახალგაზრდობისა და
სტუდენტთა VI, VII, VIII და X
მსოფლიო ფესტივალების (მოსკოვი, 1957; ვენა, 1959;
ჰელსინკი, 1962; ბერლინი, 1973) ლაურეატი.

1940 დაამთავრა საქართვე. ფიზკულტ. ინ-ტი. ცეკვა დაიწყო 1937-იდან თსუ-ის თვითმოქმედ ქორეოგრ. ანსამბლში. 1937–38 ცეკვაავდა აღმ. საქართვე. ეთნოგრ. გუნდში (ხელმძღვ. რ. შელეგია), 1938–39 – საკოლმეურნეო გუნდში, პარალელურად, 1937–41 – თბილ. ოპერისა და ბალეტის თეატრში და საქართვე. სიმღერისა და ცეკვის სახელმწ. ანსამბლშიც. 1940–41 ამ ანსამბლის წამყვანი სოლისტი გახდა. მის მიერ მაღალი ოსტატობით, დარბაისლური მანერით შესრულებულ ცეკვებს შორის განსაკუთრებით გამოირჩეოდა „ქართული“, „ხევსურული ფარიკაობა“.

1946–49 კვლავ სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო. ანსამბლში დაბრუნდა. ქორეოგრაფობა დაიწყო 1939-იდან. 1951 მიიწვიეს საქართველო. პოლიტექ. ინ-ტის სტუდენტთა ქორეოგრაფი. ანსამბლის ხელმძღვანელად. 1957-იდან აყალიბებდა სხვადასხვა ქორეოგრაფი. ანსამბლს [ამიერკავკ. რკინიგზის კულტურის სახლის, ტრამვაი-ტროლეიბუსების სამმართველოს ანსამბლები, რუსთავის „სალხინო“ (1965–69), „ქუთაისი“ (1970–75) და სხვ.]. დ-ის დადგმული ცეკვებიდან აღსანიშნავია: „სალხინო“, „ფარიკაობა“, „ზემოხეური“, „ახალგაზრდული“, „ანკიპულა“, „ალალმე“, „გოგმანი“, „შურდულა“, „სადარბაზო“, „ძველი თბილისი“ და სხვ. ცეკვებს დგამდა დრამ. თეატრებსა და საოპერო წარმოდგენებში, კინოფილმებში.

1977 წარმატებით გააფორმა ო. თაქთაქიშვილის „მთვარის მოტაცების“ საცეკვაო სცენები მოსკოვში. დიდ თეატრში. 1976–82 იყო საქართველო. სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო. ანსამბლის მთავარი ქორეოგრაფი. ანსამბლთან ერთად საგასტროლოდ დადიოდა სსრკ ქალაქებსა და საზღვარგარეთის ქვეყნებში.
